

skydende Pladser paa Tuberkulosehospitalet i Aarhus. Nu har jeg ved Henvendelse til med Aarhus meget velkendte Folk, ogsaa i denne Sal, faaet den Oplysning, at der ikke findes noget Tuberkulosehospital i Aarhus. Der findes i Aarhus en Ordning mellem Kommunen og St. Josephs Søstrenes Hospital, gaaende ud paa, at dette modtager Tuberkulosepatienter. Men dette er en ren bykommunal Ordning, og naar til sin Tid, om et Aarstid, eller hvor længe det kan vare, Kommunehospitalet bliver færdigt, vil der der blive indrettet i gamle Pavilloner et Tuberkulosehospital, som ligeledes kun vil være beregnet paa en ren bykommunal Ordning. Der findes ingen Tuberkulosehospitalsafdeling ved Amtssygehuset i Aarhus, og man har altid været enig om, at naar der skulde oprettes en saadan Afdeling, skulde det være ved Sygehuset i Odder. Jeg tror derfor, at der her maa foreligge enten Misforstaaelse eller mindre korrekt Oplysning, og det er mit Haab, at naar Forholdets virkelige Natur bliver fremlagt for Finansudvalget, Ministerens betingede Velvillie da maa kunne forvandle sig til en absolut.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Moltesen: Den højtærede Kultusminister udtalte, at han ikke forstod, hvad jeg havde sagt om de kirkepolitiske Spørgsmaal, og bemærkede i denne Sammenhæng, at jeg maatte være mindre begavet, end han troede. Jeg kan ikke sige det samme om den højtærede Minister i denne Sammenhæng; men jeg vil blot til min Undskyldning sige, at jeg paa Grund af den fremrykkede Tid var nødt til at tale i Korthed. Men jeg troede, at den højtærede Kultusminister var saa meget inde i de kirkepolitiske Overvejelser, at disse Ting ikke vilde være fremmed Mad for ham. Jeg vil blot sige overfor den stærke Pointeren fra den højtærede Kultusministers Side af, at jeg hyldede det bureaukratiske Princip, idet jeg fremhævede Professor N. A. Larsen overfor Seminarieforsøger Tang og de andre, at der vistnok ikke er en skolekyndig Mand her i Landet, som ikke vil give mig Ret i mine Betragtninger ud fra en ren saglig Betragtning. Det har slet ikke noget med Bureaukrati at gøre. — Om det andet derimod, at den højtærede Kultusminister vil gøre denne Forsamling til en Kirkeforsamling, en Synode, ved at vi her skal træffe Bestemmelse om litur-

giske, rituelle og andre dogmatiske og teologiske Spørgsmaal, vil jeg sige, at en saadan Forsamling kan jeg i alt Fald ikke ønske at være Medlem af.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Jeg vil blot til det ærede Medlems sidste Bemærkning om, at jeg vil gøre denne Forsamling til en Synode, sige, at saa har det ærede Medlem misforstaaet mine Udtalelser. Jeg sagde, at det med Hensyn til Ændringer indenfor Kirken, i Kirkens Administration og lignende Ændringer ogsaa med Hensyn til Ritualet og Præsteløftet o. s. v., gjaldt om at holde de Ændringer, som skete, saa nær til den lovgivende Forsamling som muligt. Der er ingen Tvivl om, at naar vi kommer ind i den store kirkepolitiske Strid, naar en Gang Arboe Rasmussen-Sagen er afgjort, og disse Spørgsmaal vil rejse sig, saa vil der blive stillet Krav om Lovgivning paa dette Omraade. Men hvis man ordner Forholdet ganske administrativt, saa kan man, siger jeg, ikke komme udenom Biskopperne, ingen Kultusminister vil kunne komme udenom at høre dem, og selv om han vil prøve paa at komme udenom Biskoppernes Erklæring, vil det i alt Fald ogsaa for ham — han er jo dog en parlamentarisk Minister — under det Ansvar; han har overfor Lovgivningsmagten, være nødvendigt at have det ene Øje rettet derhen. Men hvis man, som det ærede Medlem først mente, vilde rette det kun til den anden Side, til Biskoppernes Side, saa at man altsaa lod Administrationen gennemføre Ændringerne, vilde man efter min Mening faa et Bispevælde, og det ønsker jeg ikke.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Moltesen: Den højtærede Ministers sidste Bemærkning viser, at han ikke har forstaaet det, jeg talte om, og den nærmere Drøftelse af disse Forhold maa vi altsaa opsætte, indtil Kirkesagen kommer til at foreligge i dens Helhed og der bliver mere Tid, end der er ved en Finanslovbehandling. Der er ikke her Tale om Bisper, det kan være Menighedsraad, der kan være saa mange andre Veje, man kan gaa. Men det sker naturligvis under Ministerens Ansvar — altsaa ogsaa med det ene Øje rettet til Tinget her. Men at vi skulde faa disse Sager at drøfte her i den lovgivende Forsamling — det haaber jeg aldrig skal ske